

A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár mérlege

A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár évi jelentése és mérlege nemcsak „házi aktá”-ja ennek a nagymultú intézetnek, — az egész város gazdasági életének konturjai rajzolódnak ki a mérleg és eredmény számla adataiból. S éppen ezért komoly jóérzést kelt mindenfelé az intézet által — bár esőként — nyilvánosság elé terjesztett számadás, mert mindenki számára megállapíthatóvá teszi a közölt jelentés s az elért eredmény, hogy ez a kitűnő intézet méltó multjához s ahhoz az elsőséghez, amit messze vidéken elfoglalt és megőriz.

A közölt adatok alapján meg lehet állapítani, hogy az intézet vezetősége elért eredményei publikálásában igen nagy szerénységet tanúsított, ami mindenestre a konzervatív és kipróbált vezetés bizonyossága. A részvényesek s a város gazdasági életének tényezői azonban megnyugodhatnak abban, hogy sokkal kedvezőbb az intézet belső mérlege, mint amit a részvényesek tájékoztatására a nyilvánossággal közöl.

A mérleg tiszta nyereségét — mindig kerék összegeket mondunk — 125.000 P-ben tünteti fel. A valószínűs tiszta nyereség azonban ezt az összeget sokszorosán kell, hogy felülmúlja. A múlt évi mérlegben a törzsinatlanokon kívül az ingatlanok 800.000 pengővel szerepeltek, az idei mérlegben már csak 450.000 pengővel. A takaréknak tehát 350.000 pengő értékű ingatlant adott el. Ha most már tudjuk azt, hogy ezeknek az ingatlanoknak legnagyobb részét a takaréknak a földárak legalacsonyabb pontján vette meg s azóta az ingatlanárak — keveset mondunk — legalább ötven százalékkal emelkedtek, akkor egyedül a 350.000 pengő vételárral, mint könyvértékkel szereplő ingatlanok értékesítésén legalább 175.000 pengő hasznot kellett a takaréknak elérni. Ez az adat egymagában demonstrálja azt, hogy a nyereségnek 125.000 pengőben való szerepeltetése a takarékra kedvező vonatkozásban tűnik fel, indokolatlanul szerénynek.

Ugyanerre mutat az értékpapír-állományban beállott változás is. A múlt évi mérlegben az értékpapírok 620.000 pengővel szerepeltek, az idei mérlegben pedig már 780.000 pengőt mutat értékük. Ennek az állománynak aránylag kis részét teheti ki a törzsdén jegyzett papír, amit az év utolsó napjának kurzusa szerint kellett értékelni s ekként nincs rá magyarázat, hogy ez a 160.000 pengős emelkedés hogyan állott elő akkor, amikor a takaréknak — mint ez közzismert — eladta az Ingatlan- és Áruforgalmi Rt. valamennyi részvényét. A korábbi évek jelentéseiből tudjuk, hogy ezek a részvények 150.000 pengővel szerepeltek állandóan a mérlegben s ha akkor, amikor a takaréknak egy, 150.000 pengővel szerepeltetett részvényt eladja, az intézet értékpapír állományát mégis 160.000 pengővel magasabb összegben szerepelteti, talán helyes volna tájé-

köztatni a részvényeseket arról, hogy milyen megfontolások, vagy milyen tények irányították ezt az értékelést. S ezt annál inkább fontosnak tartjuk, mert abban biztosak vagyunk, hogy ez a tájékoztatás csak növelné az intézet iránti amúgy is meglévő bizalmat.

Idetartozik az is, hogy — mint ahogy ez közzismert — a takaréknak a Hungária-szálló részvényeit 550.000 és 600.000 pengő közötti áron értékesítette, — a pontos vételár nem ismeretes, de vehetjük ennek középértékét: az 575.000 pengőt alapul. Ha azonban ezek a részvények 150.000 pengővel szerepeltek a könyvekben s most az intézet 575.000 pengőért adta el, akkor egyedül ezen a címen 425.000 pengő nyereséget kell a takaréknak kimutatni. Ezeknek a nyereségeknek kimutatása pedig azért látszik szükségesnek, mert ha csak két tételnél, az ingatlan és értékpapírállományánál százazatokra menő nyeresége volt a takaréknak s mindössze 125.000 pengőt mutat ki tiszta nyereségként, akkor felmerülhet az az aggály, hogy milyen képet mutatnának az intézet számadásai e két tétel nélkül s volna-e nyereség kimutatható, ha nem folyt volna be 575.000 pengő azokért az értékpapírokért, melyek a könyvekben és leltárban csupán 150.000 pengővel szerepeltek? A jelentés ugyan azt közli, hogy csak a jövő évben fogja elszámolni ezt a tranzakciót, miután azonban közzismert tény, hogy a részvényeket átadta a takaréknak s hogy a vételár is befolyt hozzá, a jogszabály és helyes könyvelés szempontjából talán helyesebb volna, ha a teljesen befejezett tranzakció pénzügyi eredményeit nem vitték volna át a következő évre máresak azok miatt az adótechnikai bonyodalmak miatt sem, melyek ebből következhetnek.

Mindezt természetesen nem kifogásként, sokkal inkább elismerésként mondjuk, mert ha már a nagyközönség jogos elismerésével találkozunk a közzétett nyereség, mennyivel inkább alkalmas fokozni a részvényesek elégedettségét az a tény, hogy a bevallott nyereségen felül ilyen nagyjelentőségű anyagi eredmények is húzódnak meg — egyelőre láthatatlanul — a közzétett számlákban.

Az évi jelentés nem egyszer hangsúlyozza a korszerűség terjedését az intézet működésében, amit szintén csak helyesléssel lehet fogadni. Talán csak az tűnik fel korszerűtlennek, hogy ilyen eredmények mellett, amiket most feltartunk, az intézet érdemként tünteti fel, hogy 3000 pengővel tette lehetővé fiatalabb tisztviselőinek a nyugdíjpénztárba való felvételét s hogy mindössze 10.000 pengőt juttat külön a nyugdíjpénztárnak. Az intézet volt vezérigazgatója egy évben a köztudat szerint 24.000 pengőt vesz fel s ilyen összeggel terheli meg a nyugdíjalapot, akkor ezt a dotálást nemcsak korszerűtlennek, de egyfelől a tisztviselők kitűnő munkájához s a kitűnő mun-

kával elért eredményekhez, másfelől az intézet forgalmának és eredményeinek volumenéhez képest is aránytalanul kell tartani. És ezért a régi vezérigazgatót legalább részben a tisztviselők nyugdíjintézetének terhére elégítik ki.

Ez azonban nem lényegbevágó kifogás, csak szépséghiba, mint ahogy szépséghiba az is, hogy az

elmúlt évek átvételése után még mindig 60.000 pengőt, tehát a kimutatott nyereség összegének majdnem a felét kellett a kölcsönökből leírni. Mindez nem változtat azon a tényen, hogy az intézet mérlege kitűnő s csak erősíti az a bizalmat, amit a takaréknak jogga élvez Szegeden s a város határain messze túl.

A Mezőgazdasági Kiállítás
féltáru vasúti igazolvánnyal
kaphatók a **Délmagyarország irodában**

Elitáltak egy hódmezővásárhelyi betörőtársaságot

(A Délmagyarország munkatársától) Az elmúlt év végén és az idén több nagyszabású betöréses lopás történt Hódmezővásárhelyen. A rendőrség erélyes nyomozás után elfogta a betörések tetteseit egy testvérpár: Hódi István 30 éves és Hódi József 28 éves szobafestősegédek személyében. A két Hódi 10 betöréses lopást követett el Hódmezővásárhelyen, a lopásokat elfogatásuk után nyomban be is ismerték. A betöréses lopások végrehajtásánál mindkettőjük felesége segítkezett, ezért a megindult eljárás során a szegedi ügyészség nemcsak Hódi István és Hódi József, hanem Hódi Istvánné Gittin Etel és Hódi Józsefné Takács Erzsébet ellen is vádat emelt, mint tettestársak ellen lopás büntette miatt. Az ügyészség 10 rendbeli lopás büntette miatt adott ki vádiratot Hódiék ellen. Az első betörést tavaly november 24-én követte el a két Hódi, Karancsi Sándor zárt lakásából a kerítésen való bemászás után 5 tyúkot, szapant, babot, ruhaneműt vittek el 200 pengő értékben. Kristó János fodrászmester lakásáról ágyneműket, ruhaneműket loptak november 22-én 600 pengő értékben. Mónus Imre lakásában történt betörés alkalmával ruhákat, fehérneműt zsákmányoltak 600 pengő értékben. Decemberben Gojdar Imrétől 200 pengőre becsült ruhaneműt loptak el, majd ugyanezen decemberben Csorba Péter házába átküls segítésével behatolva, rengeteg ruhaneműt, háztartási tárgyakat és egyéb holmit loptak 1000 pengő értékben. Ugyanezen az éjszakán Szőke József házához is betörték, itt is 1000 pengő értékben zsákmányoltak ruhaneműt, ágyneműt és élelmiszert. Ezeket a betöréseket közösen követték el az asszonyok segítségével. Ezeket megelőzően még szeptemberben Hódi József egymaga ellopta Tatár Imre 120 pengő értékű Csepel-kerékpárját, decemberben pedig Szakáll Imre Elit-mozijába tört be és 12 darab függönyt, 45 pengő készpénzt, más egyéb tárgyakat vitt el 160 pengő értékben. Ugyanekkor megkárosította 150 pengő erejéig Bódi Sándor büffest, akinek egész cukorkakészletét magával vitte. Ifj. Bohács Lajos kerékpárjáról a dinamót lopta el Hódi József 30 pengő értékben.

A szegedi törvényszék Rónay Dezső elnökségével működő tanácsa

Kedden tárgyalta a vásárhelyi betörőtársaság ügyét. A letartóztatásban lévő Hódi testvérekkel megbeszélve fegyőrök vezették elő. A vádlottak padján mellettük foglaltak helyet feleségeik, ott ült továbbá Kovács János géplakatos, akit orgazdasággal vádolt az ügyészség, mert megvette Hódi Józseftől a Tatár-féle kerékpár alkatrészeit.

A vádlottak valamennyien beismerték bűnösségüket, csak Kovács állította, hogy nem tudott a kerékpáralkatrészek lopott voltáról. A törvényszék a vádlottak beismerése és a tanúk vallomása alapján a vádszerinti bűncselekményben mondogta ki bűnösnek a vádlottakat és Hódi Istvánt 1 évi börtönrre, Hódi Józsefet 1 évi és 3 hónapi börtönrre, Hódi Istvánnét 7 hónapi börtönrre, Hódi Józsefnét pedig 3 hónapi fegyházra ítélte. Kovács Lajost felmentették az orgazdaság vádjáról, mert nem nyert megazolást, hogy tudott volna a kerékpár lopott voltáról. Valamennyi vádlott belenyugodott az ítéletben, így az ítélet végére emelkedett.

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

Szeged sz. kir. város közellátási hivatala.
118-942. k. é. szám.

Zsirkiosztás!

F. évi március 10-től 20-ig terjedő időre esedékes zsiradag kiadása 17-es számú szelvényre történik személyenként 20 dkg zsír, vagy 25 dkg olvasztott való bőrnélküli szalonna.

Polgármester.

Bel- és külföldi
kerékpárok
varrógépek
csillárok
Gramofon

és lemezek legolcsóbb beszerzése

Kelemen Mártonnál

Kelemen utca 11.

Javító műhely.